

til den Høisthøvedende, som kan stille lige Sikkerhed med Andre; naar en saadan Bestemmelse træffes ved Auctionen, er jeg fuldkommen enig med den høitærede Finantsminister i, at der ogsaa senere bør kunne sælges underhaanden. Der er endnu et Punkt, som det ærede Medlem ved Siden af mig henledebe Opmærksomheden paa, og som jeg skal omtale. Det er nemlig det, at naar en Eiendom sælges med Skovtvangsforpligtelse, maa Staten være berettiget at bestemme et Vederlag til den Tid, naar den hæver Skovtvangen, ellers finder jeg det som sagt paa ingen Maade berettiget, og jeg skal tillade mig at stille et Forslag, som jeg haaber vil komme til Overveielse i det eventuelle Udvalg og ellers her i Thinget om, at naar en Eiendom sælges med Skovtvangsforpligtelse, skal der fastsættes et Tillæg til den høieste Auctionspris, Kjøberen giver, som skal udredes i det Dieblif, Skovtvangen ophæves. Derved faaer Ministeren den rette Pris for sin Eiendom under begge Eventualiteter, og jeg anseer dette for saa vigtigt, at hvis Skovtvangen skal vedligeholdes ved enkelte Eiendomme, er det sandsynligviis en Betingelse for, at jeg kan stemme for Loven.

H. Jensen: Jeg vil tillade mig at stille det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, om det er hans Hensigt at sælge de store Samlinger af Skove, hvorom der er Tale under Nr. 1 og 2, under Cet eller, saavidt det lader sig gjøre, lade opraabe enkeltviis de Skovarealer, som kunne sælges enkeltviis. Jeg antager, at man ved at forsøge paa at sælge dem i mindre Stykker, hvor det lader sig gjøre, har en Mulighed for at opnaae en bedre Pris, end naar man sælger det Hele til en enkelt Mand, thi i saa Fald vil man ikke kunne have mange Liebhaveere til saa betydelige Eiendomme.

Finantsministeren: Jeg skal dertil svare, at jeg ikke agter at sælge enkelte Stumper af de samlede Skovdistricter, men at dette selvfølgelig ikke forhindrer, at de udbydes til Salg i forskjellige Dele, saaledes, at det ikke er absolut nødvendigt, at een Mand skal kjøbe det Hele, men at man ogsaa meget godt kan faae en Deel deraf at kjøbe, naar Andre ville

kjøbe det Øvrige. Der vil altsaa deels blive Spørgsmaal om at stille dem til Salg i Parceller og deels under Cet.

Solstein: Jeg troer ikke, det vil være værd i Anledning af det foreliggende Lovforslag at komme ind paa en Discussion om Principerne for Ophævelsen af Skovtvangen. Ifjor fordybede vi os saaledes deri, at dette Spørgsmaal vist idetmindste foreløbig vil være bedst tjent med ikke under en Sag som den foreliggende at blive draget ind under Forhandlingen. Men jeg vil dog nødtigt have, at det ifølge de Udtalelser, som ere faldne her idag, skulde staae som en fastslaaet Kjendsgjerning, at Folkethingets Fleertal ifjor udtalte sig for en almindelig Ophævelse af Skovtvangen. Jeg troer ikke, at den Behandling, som ifjor blev det her tilsigtede Lovforslag tildeel, berettiger til en saadan Udtalelse. — Hvad det foreliggende Tilfælde særligt angaaer, skal jeg blot tillade mig et Par Bemærkninger til, hvad der er fremkommet idag. Der er af et æret Medlem (Frederiksen) holdt meget stærkt paa, at Fleertallet af disse Skove burde sælges uden Skovtvangsforpligtelse, og dette har gjort sig saa stærkt gjældende hos det ærede Medlem, at han meente, at han sandsynligviis blev nødt til at stemme mod hele Loven, hvis ikke denne Fritagelse for Tvangen finder Sted for vedkommende Skove. Jeg troer, det vil være rigtigt at fremsføre en enkelt Bemærkning i den Anledning. Vi see jo ved alle Leiligheder fremhævet, hvor uheldigt det er, at Staten træder op som Producent og i Concurrance med den private Industri. Her er imidlertid et Forhold givet, hvor Staten ifølge de ældre Forhold i lang Tid har staaet som Concurrent ved Siden af den private Producent; men nu i disse særlige Tilfælde at fremkalde en Bestemmelse, som naturligviis maa antages at skulle gjenneføres i sin Consequents for Fremtiden — thi at den skulde kunne tænkes for det enkelte Tilfælde her, uden at den skulde gjøre sig gjældende i Fremtiden, er det ikke rimeligt at antage; der kan naturligviis i Fremtiden komme enkelte Undtagelser, hvor man træffer Bestemmelser om, at Tvangen skal vedblive, men i Almindelighed vil det dog komme